

Dankuwel Voorzitter

Als Sociaal Maas en Waal kijken we met zorgen naar de landelijke trend van groeiende kansenongelijkheid. Deze kansenongelijkheid uit zich, zo lazen we onlangs in het rapport *Eigentijdse Ongelijkheid* van het Sociaal Cultureel Planbureau, zowel op het gebied van economisch, sociaal, cultureel als persoonlijk kapitaal. Met andere woorden: je positie in de maatschappij wordt steeds meer bepaald door de opleiding die je hebt genoten, wie je kent, waar je bij past, in welke gezondheid je verkeert en hoe je eruitziet. Ook het risico om te maken te krijgen met geldzorgen of schulden of om in armoede te raken wordt in belangrijke mate bepaald door deze factoren. Arme mensen leven vervolgens korter, hebben vaker gezondheidsproblemen, doen minder mee én armoede bij kinderen leidt vaak tot leerachterstanden en sociale achterstanden.

Omdat kansenongelijkheid een belangrijke reden is voor het ontstaan van geldzorgen, armoede en schulden, vindt Sociaal Maas en Waal dat het beleid zich in belangrijke mate zou moeten richten op het tegengaan van deze groeiende kansenongelijkheid.

Vanuit dit perspectief hebben wij gekeken naar het *beleidsplan Geldzorgen, Armoede en Schulden* dat voorligt. We zijn blij met de integraliteit van het plan maar vinden het jammer dat het woord kansen(on)gelijkheid geen enkele keer wordt gebruikt en dat veel van de bovengenoemde oorzaken beperkt in het plan terugkeren of zelfs helemaal niet worden benoemd.

Tijdens het RTG hebben we enkele aanvullende vragen gesteld welke inmiddels zijn beantwoord. We danken het College en de betrokken ambtenaren voor deze extra verduidelijking.

We begrijpen dat er focus dient te worden aangebracht in het beleid, en we begrijpen ook dat dat op dit moment ligt op de Pilot Volwassenenfonds Sport en Cultuur, de witgoedregeling en het opzetten van een (regionaal) noodhulpfonds. **Graag horen we ruim voor Q2 2024 van de wethouder wat de bevindingen zijn van de inventarisatie met de maatschappelijk partners inzake vervoersarmoede.**

Ook worden we uiteraard graag op de hoogte gehouden over de voorwaarden voor de energietoeslag 2023. Vooral het in termijnen uitbetalen van deze toeslag vinden we belangrijk, zodat inwoners niet op dit geld hoeven te wachten.

We begrijpen uw standpunt met betrekking tot het aspect 'minnelijke trajecten' en vinden het fijn dat u aangeeft dat de schuldhulpverleners en de Plangroep gehoor geven aan de oproep om vanaf 01 juli 2023 de aflossingstermijn van 18 maanden te hanteren.

Graag worden we periodiek op de hoogte gehouden van de bevindingen uit themabijeenkomsten over dit onderwerp. Kan het College dit verzorgen? En is het wellicht mogelijk om een dergelijke sessie, als raad of in ieder geval als raadslid, bij te wonen?

Wat ons zorgen blijft baren is dat er een wildgroei aan regelingen is voor mensen die zich in een kwetsbare positie bevinden. Het is vrijwel onmogelijk geworden om een weg te vinden in het oerwoud van regelingen en toeslagen. Ondanks dat we het toejuichen dat er creatief wordt nagedacht hoe we mensen in onze gemeente nóg beter kunnen helpen, bijvoorbeeld met een witgoedregeling, vragen wij ons daarom af of het nodig is om voor ieder deelprobleem een eigen regeling op te tuigen, of dat we niet beter vanuit vertrouwen kunnen werken. We kijken daarbij met veel interesse naar het, ook door onze collega's van K8D genoemde, initiatief in Tilburg waarin mensen 'gewoon' extra geld is geboden waarmee zij zelf kunnen bepalen waaraan zij dit besteden.

De opmerking in de reactie van het College over dat Druten als gemeente niet meer mee kan doen aan deze pilot begrijpen we niet zo goed. In het kader van 'buiten de lijntjes durven kleuren en binnen de kaders blijven denken': kan Druten dit niet 'gewoon' zelf oppakken?

Het is goed om te beseffen dat in het Nederlands beleid de armoedegrens meestal gedefinieerd wordt volgens het 'niet-veel-maar toereikend'-criterium van het Sociaal Cultureel Planbureau. Vanuit de gedachte dat mensen niet alleen moeten kunnen overleven maar ook mee moeten kunnen doen in de maatschappij, is op basis van gegevens van het NIBUD deze grens bepaald op 1508,- /maand (voor alleenstaanden zonder kinderen). Binnen dit budget is bijvoorbeeld een bedrag van 37,- opgenomen voor vervoerskosten. Nog steeds erg weinig, maar net genoeg om misschien eens per maand een ziek familielid op te zoeken die buiten de regio woont.

Je zou kunnen denken: die 1508,- is al een scherp bedrag maar wel een bedrag dat we kunnen aanhouden voor het bepalen van het sociaal minimum en dus ook van een bijstandsuitkering. Politiek is echter bepaald dat het sociale minimum nog geen 1200,- /maand is. Wanneer wij als gemeente dus rekenen met percentages van het sociaal minimum, is het met dit laatste bedrag van 1200,- maand. Een bedrag waarin dus geen rekening is gehouden wordt met uitgaven die nodig zijn om ook daadwerkelijk mee te kunnen doen in de maatschappij. Sociaal Maas en Waal vindt het belangrijk dat we ons hier als Gemeenteraad van bewust zijn en ik roep hierbij de collega-raadsleden op om in de toekomst vanuit dit besef beslissingen te nemen.

Wij, als Sociaal Maas en Waal, zijn niet ontevreden over het plan dat voorligt. Wel denken we dat we als gemeente nóg meer zouden kunnen en nog meer zouden moeten doen: beleid maken dat de kansenongelijkheid helpt te verkleinen, dat aansluit bij de behoeften van inwoners, dat mensen de mogelijkheid geeft om écht mee te doen.

Beleed dat is opgesteld vanuit vertrouwen en dat niet alleen is opgesteld voor de mensen die in een financieel kwetsbare positie zitten, maar ook het liefst samen met hen.

Buiten de gebaande paden denken, niet reactief zijn maar proactief actie ondernemen, voor de mensen die het in onze gemeente het hardst nodig hebben; dát is waar we als Raad én als College de focus op moeten leggen. En ik roep de wethouder dan ook op om zich samen met het team van betrokken ambtenaren hiervan bewust te blijven, mét onze inwoners en vóór onze inwoners, vanuit 'gelijke kansen voor iedereen'!

Dankuwel voorzitter!